

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXI. Maria Mater Dolorosa stans sub Cruce Filii omnibus Christianis admirandum patientiæ speculum. Emblema. Ovis inter omnes mitis Littera T. signata cum inscripto; Non habet ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLI.

MARIA Mater Dolorosa stans sub cruce Filij omni-
bus Christianis admirandum patientiæ speculum.

Stabat juxta crucem JESU Mater ejus.

Joan. 19. 25.

1. **D**iversa sunt Christianæ patientiæ & infractæ tolerantæ
Symbola. Hanc repræsentant rosæ, inter pungentes
spinas magis florentes, odorémque suum latius spiran-
tes cum Lemmate: *Olent suavius.* Rupes inter allisos
irati maris fluctus inconcussa cum Lemmate: *Eadem sum*
semper. Incus nullis malleorum ictibus cedens cum epigraphæ Itatorum:
Ogni durezza vinco; vel: Dura omnia vinco, seu brevius: Durabo. Item
Mater Dolorosa. T r palma

ON.

palma adversus pondera surgens cum inscripto: *Quò pressior, altior; & arundo inter omnes ventorum furias infracta, addito Lemmate: Firma, licet infirma. Vel amaranthus flos: Nec gelu, nec aestu. Aut adamas: Nec ferro, nec igne. Vel denique Salamandra inter flammam consistens: Nec calor, nec terreor, &c*

Verum inter ejusmodi Symbola, quæ de dolorosa & afflictissima Matris patientia formari possunt, nullum magis mihi arridet, quam mitis quædam ovicula, quæ, licet ad lanienam & macellum trahatur, nunc jugulanda, & excorianda, nullum tamen impatientiæ signum edere, vel querelas spargere, aut inimicis ferocitatem exprobrare astringit, sed toleranti animo cuncta adversa, ipsamque cruentam necem sustinet; proinde ejusmodi oviculæ, signo T. seu crucis notatæ, illud Regij Vatis rectè pro lemmate inscribes:

Psal. 37. 25.

Non habet redargutionem.

Jerem. 21. 19. En perelegantem typum in dolorosa & afflictissima Matre JESU expressum; quæ, dum Filius innocentissimus, quasi *agnus mansuetus ad victimam* raptatus est, velut *ovis inter omnes mitis* non aperuit os suum, nec in ore aut corde suo redargutionem habuit contra infandos & sceleratissimos deicidas, sed summa cum patientia sanguinolenta patientia Filij vestigia secuta est, omnesque injurias, opprobria, ac cruciatus dulcissimo Nato & sibi illatos invictâ planè & admirandâ tolerantiam susti-

Psal. 70. 5.

nuit: *Quoniam tu*, dicebat in corde suo, *es patientia mea Domine*; hoc est unica causa, quòd libenter tecum hæc omnia perferam adversa, cum non ignorem, omnem hanc afflictionem à te esse profectam, cujus san-

Matth. 11. 26.

ctissimæ voluntati me in omnibus humiliter subjicio; *ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante te, placet & mihi cum Filio pati, crucifigi, mori*

Blos. Spiritus.

Insp. appen.

l. 6. 2. 11. 5.

Audi devotissimum Blosium: *Attendens, inquit, beata Virgo, ut ille Filius suus acerbissimam passionem plenissima cum patientia absque ullo murmure exingenti, atque ardentissimo erga nos amore cum gaudio spiritus pertulisset; ipsa quidquid patiendum occurrebat, flagranti desiderio & aestuanti cum lætitia tolerabat. O quàm dissimiles sumus (si quid ad tolerandum occurrat) patienti JESU & SS. Matri ejus compatiendi!*

Gen. 27. 32.

2. De Jacob Patriarcha commemorant Sacræ Paginæ, quòd, cum tunicam filij sui Josephi, super omnes natos dilecti, nunc in sanguine hædi intrinsectam, & dilaceratam per submissum nuntium recepisset: *Hanc invenimus: Vide utrum tunica filij tui sit, an non? Præ nimio animi dolo-*

re non sine impatientia vestimenta sua disciderit: *Sisisque vestibus, indutus est cicilio, lugens filium suum multo tempore.*

Ita Job, Hussæus ille Princeps aliàs patientissimus, & nullis hætenus fortunæ adversæ casibus fractus, cum nuntium de inopinata filiorum suorum morte recepit, immemor pristinæ tolerantia vestes suas non sine aliqua indignatione in partes dirupit: *Tunc surrexit Job, & Job. 1. 20. scidit vestimenta sua, & tonso capite corruens in terram adoravit.*

Ita & desolata illa Mater infelicis belli Ducis Sifaræ, cum ei, domi moranti, ob moram, quâ aberat filius, mens pavida cædem ejusdem sui nati præfagiret, & paulò post per fenestras prospiciens, illius interitum inaudisset, quòd nimirum ferreo clavo per tempora ejus à Jachele adactò, in terra affixus, miserimâ morte animam expirasset, dolori impar in lamenta & ululatus inconditos erupit, universamque domum mœore insolito complevit: *Per fenestram prospiciens, ululabat Mater ejus, & de canaculo loquebatur, cur moratur regredi currus ejus?* *Judic. 5. 28.*

Non sic beatissima Virgo & Mater crucifixi JESU, non sic, cum Filium suum, unicum Cor suum, captum, accusatum, flagellatum, spinis cruentatum, crucis ligno onustum, ac denique in infami patibulo luctuosissimâ morte expirantem conspiciata est; non ideo murmuravit, non vociferata est, non vestes ob aliquem impatientia motum dirupit, non ejulavit, non rugijt dolore; non capillos è capite revulsit, ut in gravi luctu aliæ solent matres agere, sed omnes hos efferratos maris fluctus, licet stans in medio luporum adinstar patientissimæ oviculæ invictissimâ tolerantia superavit: *Stabat, ait Petrus Canisius, B. Virgo sue virtutis atque constantia, quæ rebus adversis probanda erat, p. 2. l. 4. c. 28. memorandum exemplum posteris præbitura, quandoquidem nec tribulatio, nec angustia, nec periculum, nec persecutio, nec gladius, nec mors, nec vita, neque alia creatura illam separare posset à charitate Christi, cui mente coherabat.*

3. Incidit hîc mihi in mentem zelosissimus Propheta Elias Thesbites, ad quem in vertice montis Carmeli commorantem Rex Ochozias ægorans duos quinquagenarios amandavit, ut eum aut vi, aut dolo caperent, atque ad se etiam invitum perducerent: *Homo DEI, 4. Reg. 1. 9. Rex præcepit, ut descendas; ad quod Elias spiritu vehementiori succensus ignem de cælo, qui illos devoraret milites, non sine prodigio devocavit: Si homo DEI sum, descendat ignis de cælo, & devoret te, & quinquaginta duos, &c.*

Pari zelo Elisæus, Eliæ discipulus in petulantes illos pueros, qui in Bethel sibi protervè insultabant, animadvertit, dum non dum taxat eis in nomine Domini maledixit, sed & duos urfos de saltu evocavit, qui in condignam sceleris punitionem quadraginta ex dictis pueris in frustra dilacerârunt: *Egressique sunt duo ursi de saltu, &c*

Ita duo filij Zebedæi, cum inurbanitatem & ingratitude Samaritanorum observâssent, quòd pietissimo orbis Redemptori Christo in civitate sua ne quidem nocte imminente hospitium ad pernoscendum concedere vellent: *Et non receperunt eum, ex nimio zelo commoti sine mora vindictam eis de cælo intentârunt: Domine, vis, dicimus, ut ignis descendat de cælo, & consumat illos?*

Ita & Paulus in concilio causam suam agens, & innocentiam suam publicè defendens, cum à Pontifice Anania juberetur, ut à circumstantibus os Pauli pugnis obturaretur: *Præcepit adstantibus sibi percutere os ejus; sine mora auctoritate Apostolica ex justitiæ zelo illi Pontifici ultionem à DEO justissimo scelerum Vindice intentavit: Percutite DEUS paries dealbate.*

De Epiroina muliere forti & gentili recenset Plutarchus, quòd, cum filium suum Argicum cum Rege Pyrrho in pugna digladiatoria congregentem per fenestram testi vidisset, filiumque à Rege in primo assaltu certò confodiendum observâssent, absque ulla mora tegulam de tecto arripuerit, quam virili imperu in caput Regis dejecit, eumque in arena occidit.

O quàm aliter dolorosa Virgo & Mater crucifixi JESU stans in Calvariæ rupe, & spectans Filij sui cruentum agonem, contra inimicos sese exhibuit! de qua pariter illud Regij Vatis verificatum fuit: *Circumdederunt me vituli multi, & tauri pingues obsederunt me.* Illudbat ei plebs furiosa, & militum ac fervorum caterva petulantissima ad instar lascivientium vitulorum ac pinguium taurorum ei insultabat; Scribæ & Pharisæi etiam digito extento illam juxta crucem dilectissimi Filij sui stantem cæteris circumstantibus monstrabant: *Hæc est Mater Seductoris, &c.* Interim jamjam se parabant omnia elementa ad condignam ultionem de impijs his deicidis sumendam; sol obscuratus est, terra contremuit, petrae scissæ, & monumenta aperta sunt, & ipse infernus dilatavit os suum, ut execrandos illos peccatores vivos degluteret; sed quid ad hæc omnia afflictissima, juxta ac mitissimâ Virgo? Num fortasse ignem de cælo devocavit, ut Elias? Sciebat enim JESUM Filium suum Eliâ longè esse majorem, ac proinde injuriam ipsi illa.

illaram infinities graviorem? Num alicui maledixit; ut Elifæus: *Maledixit eis in nomine Domini?* Num vindictam petijt ut filij Zebedæi, *4. Reg. 2. 23.* & ideo rectè *Boanerges* vocati; hoc est, filij tonitruï? Num indignata *Marc. 3. 17.* fuit injustis Pontificibus & iniquissimo Judici Pilato, ut quondam Paulus Ananiæ: *Percutiet vos DEUS?* Num denique lapides præ indignatione è terra eruit, & in maledicta carnificum capita misit, ut Epiroina? Nihil simile reperies in hac dolentissima Matre, sed potius quòd omnes ejusmodi injurias ac contemptus Filio, & sibi illatos, humili ac patientissimo animo sustinuerit, imò & pro transgressoribus oravit, *quasi non habens in ore suo redargutionem*; ita observat Doctor Seraphicus: Cùm crucifixus JESUS ad Patrem clamasset: *Pater dimitte illis*, *Psal. 37. 15.* interim MARIA, ah verè Mater amoris & doloris! in genua juxta *Luc. 23. 34.* crucem sese demisit, & flens, ac lacrymans unà cum patiente Filio *S. Bonav. in vita Chr.* eandem orationem ad Cœlestem Patrem ingeminavit: *Pater dimitte illis.* O patientiam admirandam! O tolerantiam nullis unquam sæculis audicam! *Magna erat velut mare contritio tua*, ait S. Bernhardinus, *S. Bernhard. in. 10. 3.* & hoc mare per impatientiam non redundabat. *Omnia flumina intrant in mare, id est, in MARIAM, & mare non redundat, scilicet per impatientiam.* *f. 2. 6. 3. c. 4.* O bone DEUS! ubi nostra patientia est, qui vix unum verbum durius (non dico verbera) & nec levissimam injuriolam æquo possumus sufferre, & perperianimo. O Christiani discite ab hac sanctissima & afflictissima Matre vestra: *Patientia vobis necessaria est, ut voluntatem DEI facientes, reportetis promissionem.* *Hebr. 10. 36.*

4. Cæterùm mirantur, causamque inquirunt SS. Patres, ac Sacrarum litterarum gnari, quare Christus Dominus non de cruce descenderit, cùm Judæi in Calvariæ jugo cruentum hunc pientissimi Redemptoris nostri agonem spectantes instantissimè petierint, ut de cruce descenderet: *Si Rex Israël est, descendat de cruce, & credimus ei?* O bone *Matt. 27. 42.* JESU! en optatissima hic sese offert occasio, tandem obstinata hæc Judæorum pectora, pro quorum salute hætenus tantùm & usque ad sanguinis profusionem laborasti, ad frugem convertendi; descende igitur de crucis ligno, solve manus ac pedes trabalibus suffixos clavis, & ecce salva sunt omnia; omnes in te credent, atque te ut Messiam suum ac Regem cœlestem venerabundi agnoscent ac suscipient. Verùm nihilotenus in cruce constans perseverat mitissimus JESUS, atque in ea vivere & mori dicitur. Causam subjungit D. Augustinus: *Quia patientiam docebat, ideo potentiam differebat: Si enim commotus ad eorum verba descenderet, vicinis conviciorum dolore putaretur. Cui subjun-* *S. Aug. in Tr. 37. in Jea*

S. Bernh.
ser. 1. de
Resur. Dom.

go S. Bernhardum : Descendat, inquiunt, de cruce, si Rex Israël est, titulum Regni non deserat, virgam Imperij non deponat, cujus nimirum Imperium super humerum ejus, sicut præcinit Isaias. Noli, inquiunt Judæi ad Pilatum, noli scribere Rex Judæorum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judæorum; & Pilatus: Quod scripsi, scripsi. Si Pilatus quod scripsit, scripsit, Christus non perficiet, quod incepit? Ipse enim cœpit, & salvabit nos. Sed dicunt, alios salvos fecit, seipsum non potest saluum facere; imò verò si descenderit, neminem saluum faciet, cum enim saluus esse non possit, nisi qui perseveraverit usque in finem, quanto minùs poterit esse Salvator? Alios ergo salvos fecit, nam salvatione, cum sit salus, ipse non indiget, &c. Aliam causam, cur Christus licet à Judæis sollicitatus non descenderit de cruce; subjungit idem Mellistius: Ne daret, inquit, occasionem surripiendæ nobis perseverantiæ, quæ sola coronatur, &c.

S. Bernh.
loc. cit.

Mancin. de
pass. Dom.
lib. 5. diff. 1.
punit. 1.

Revertor ad te ô Mater dolorosissima, quæ non procul sed juxta crucem Filij tui stare consueveras, ita quidem, ut etiam sanguine illius de Sacris Vulneribus copiosè scaturiente, proluerèris, & maderes, prout etiamnum velum capitis tui, Sacrosancto Christi cruore rubens in regno Bohemiæ inter alia pretiosa lipsana religiosè asservatum, fatùs luculenter hanc veritatem demonstrat. Dic, obsecro, ô Domina, quare proximè ad stare cruci voluisti? Agar quondam non poterat videre filium suum morientem, unde abjecto subter unam arborum puero, abiit, seditque à regione procul, quantum potest arcus jacere, dixit enim: Non videbo morientem puerum; & tu ô Domina!

Gen. 21. 15.

nec latum quidem unguem à cruce discedis? Observa anima Christiana, quemadmodum ille, cui cor dolet, condolens illi manum apponit: si caput, capiti; si dens, denti, si venter, ventri, &c. Sic afflictissima Mater, cujus COR unum cum CORDE JESU fuerat, in omni passione, ac tunc præsertim in cruce morienti Filio adherere voluit, quia in ea totus illius dolor erat; proin cum patiente Filio & dolores & injurias illatas patientissimè sustinuit; unde in Epithalamio in typo illius dilectæ Sulamitidis ad Sionidas dixisse fertur: Nolite me considerare, quòd fusca sim, quia decoloravit me sol. O pientissima Domina! quomodo & qualis sol pulchritudinem tuam potuit decolorare?

Cant. 1. 6.

S. Epiphani.
& Niceph.
lib. 2. Hist.
cap. 27.

Adverte. Quòd B. Virgo quoad naturalem colorem aliquatenus subnigra & fusca fuerit, refert S. Epiphanius, qui hujus Sacratissimæ Deiparæ formam pathericè descripsit, unde eam tanquam Palestinam colore triticeo, & decenter nigram fuisse asserit: Colore, inquit, fuit triticeo, capillo flavo, oculis acribus, subflavas & tanquam oleæ colore pupillas

pupillas in eis habens: Supercilia ei erant inflexa & decenter nigra, nasus longior, labia florida, & verborum suavitate plena, facies non rotunda & acuta, sed aliquanto longior, manus simul & digiti longiores, &c. Verumenimverò non hîc litteram, sed sensum ac mysterium inquirò.

Per solem rectè Christum JESUM in cruce exaltatum subaudies, sub quo mystico Sole à meridie usque ad ejus occasum B. Virgo & Mater afflictissima in veste pulla (prout aliqui observant) constantissimè stetit, acerbissimos dulcissimi Nati sui spectans, ac considerans cruciatus; *ideirco non tam solis* (prout loquitur Cornelius) *quàm doloris ardoribus fuit fuscata*, dum hæc Sacratissima Deipara, licet ab omni peccati labe alienissima passim tamen peccatrix, Mater summi malefactoris, & coriphæi latronum, ac pessimi homuncionis nutrix dicebatur, quas contumelias dolentissima Virgo summa cum patientia toleravit, atque cum Filio despecto despecta nec sibi maledicentibus maledixit, *quasi non habens in ore suo redargutionem.*

Cornel. in
hunc loc.

Psal. 57. 16.

5. Viden' anima Christiana, quomodo hæc Sacratissima Deipara in ore quidem hominum nigra, sed in conspectu DEI & Angelorum tota pulchra & formosa fuerit: *Nigra sum sed formosa.* O quàm longè adhuc à sanctitate hujus Sacratissimæ Virginis absumus, qui in peccatis nati, & educati sumus? Ah ubi patientia nostra in adversis? ubi tolerantia in persecutionibus? Ubi fortitudo in tentationibus? Ubi æquus animus in sustinendis injurijs? Ubi perseverantia usque in finem? *Quia acceptus eras DEO*, dicebat quondam Archangelus ad seniore[m] Tobiam, *neesse fuit, ut tentatio probaret te.* Per patientiam Job probatus, & justus inventus est. Joseph, quia patienter tulit injuriam à fratribus & uxore Putipharis sibi illatam, in Pro-Regem Ægyptiorum electus fuit. David, quia contumelias & persecutiones a Semei & alijs perduellibus, imò & à proprio filio suo sibi illatas, patienti animo pertulit, non tantùm in regio folio confirmatus, sed & vir secundùm Cor DEI appellatus est: *Inveni David filium Jesse, virum secundùm Cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.* Eleazarus pro Lege DEI durissimos cruciatus patienti & generoso animo perpeffus est, &c. Cui annecto fortissimos Machabæos & universum SS. Martyrum candidatum exercitum nonnisi per patientiam salvatum. O nos felices! subintrat hîc S. Gregorius Magnus, *qui sine flamma & ferro Martyres esse possumus, si patientiam veraciter in animo custodiamus.* Et nunquid ignis omnia devorat, atque consumit? Sed aurum & argentum probat, ac purgat: Sic homo justus in adversis per patientiam à DEO probari soler,

Cant. 1. 4.

Job. 1. 6.

Gen. 40. 49.

2. Reg. 16. 7.

2. Mach. 6.

24.

2. Mach. 7. 22.

2. Mach. 7. 24.

2. Mach. 7. 25.

solet, sine adversario enim marcet virtus. Si aqua non movetur, necesse est, ut computrescat, vermes ac bufones progignat. Aër si non ventis agitur, contagiones causabit ac pestes. Aromata non nisi in

Mat. 12. 10.

pistillo contusa fragrantiam suam spargunt. O chara patientia! tu es optimum omnium malorum remedium; tu es porta illa ferrea, quae ducit ad civitatem caelestem Jerusalem. Centurio, quia Christi in cruce pendentis, immensam patientiam vidit, sine mora ad DEUM

Marc. 15. 39.

& veræ fidei lumen conversus est. Verè hic homo Filius DEI erat. O Christiani! levate & Vos capita vestra, & intuemini crucifixum Amorem vestrum, ac Sacratissimam Matrem ejus dolorosam sub cruce stantem, qui facti sunt pro nobis exemplum, ut sequamur vestigia eorum.

1. Pet. 3. 21.

Luc. 21. 19.

Agite: In patientia vestra possidebitis animas vestras, &c.

CON.